

Διάλεξη 11η: Δείκτες, μέρος 1

Τμήμα Επιστήμης Υπολογιστών, Πανεπιστήμιο Κρήτης

Εισαγωγή στην Επιστήμη Υπολογιστών

Βασίζεται σε διαφάνειες του Κ. Παναγιωτάκη

- Τι είναι:
 - Τύπος μεταβλητών (όπως `int`, `float`, κλπ)
- Αποθηκεύουν τη διεύθυνση στη μνήμη άλλων μεταβλητών
- Χρήσεις
 - Δυναμική διαχείριση μνήμης και δυναμικές δομές δεδομένων
 - Call-by-reference
 - Στενή σχέση με τους πίνακες
- Πηγή πολλών λαθών που δύσκολα ανιχνεύονται

Παράδειγμα

Παράδειγμα δείκτη

```
int counter = 42;  
int *pointer_to_counter = &counter;
```

Όνομα	Θέση μνήμης	Περιεχόμενα
	...	...
counter	1073741824	42
pointer_to_counter	2147483648	1073741824
	...	...

Δήλωση Δεικτών

- Χρησιμοποιούμε το `*` για δήλωση δείκτη

```
int *ptr;
```

- Ορίζει δείκτη σε ακέραιο (`int`)
- Δήλωση πολλών μεταβλητών τύπου δείκτη απαιτεί τη χρήση ενός `*` μπροστά από κάθε μεταβλητή

```
int *ptr1, *ptr2;
```

- Μπορούμε να δηλώσουμε δείκτη σε οποιοδήποτε είδος μεταβλητής (ακόμα και άλλο δείκτη)

```
double *ptr2dbl;  
char **ptr2ptr2char;
```

- Δείκτης σε `double`
- Δείκτης σε δείκτη σε `char`

- Τελεστής **&**: η διεύθυνση μιας μεταβλητής

Τελεστής

```
q = &a;
```

- Εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε μεταβλητή
 - Επιστρέφει τη διεύθυνση στην οποία είναι αποθηκευμένη η μεταβλητή
- Τελεστής *****: αναφορά (dereference) σε δείκτη

Τελεστής

```
a = *q;
```

- Εφαρμόζεται σε δείκτη
- Επιστρέφει τα περιεχόμενα της διεύθυνσης στην οποία δείχνει ο δείκτης

Παράδειγμα

pointer.c

```
int y = 5;  
int *ptr;  
ptr = &y;  
*ptr = *ptr * 2;
```

- Μπορεί να αλλάξει η τιμή των μεταβλητών με τη βοήθεια δεικτών
 - Η τιμή του **y** γίνεται ίση με 10
 - Η μεταβλητή **y** αλλάζει τιμή χωρίς να υπάρχει εντολή που να αποθηκεύει κάτι άμεσα στο **y**
 - Η έκφραση ***ptr** είναι “ψευδώνυμο” (alias) της μεταβλητής **y**
- Τα **&** και ***** είναι ανάποδα και αλληλοακυρώνονται
 - ***(&y) == y**
 - **&(*ptr) == ptr** /* Εκτός αν ο δείκτης είναι κενός */

Κλήση με δείκτη

callbyref.c

```
#include <stdio.h>
void cube(int *);

int main(void) {
    int number = 5;
    printf("The original value of number is %d\n", number);
    cube(&number);
    printf("The new value of number is %d\n", number);
    return 0;
}

void cube(int *ptr) {
    *ptr = *ptr * *ptr * *ptr;
}
```

Έξοδος

The original value of number is 5
The new value of number is 125

Παράδειγμα

bubblesort.c

```
#include<stdio.h>
#define SIZE 10
void bubblesort(int *, const int);
void swap(int *, int *);

void bubblesort(int *array, const int size)
{
    int pass, j;
    for(pass = 0; pass < size - 1; pass++) {
        for(j = 0; j < size - 1; j++) {
            if(array[j] > array[j + 1]) {
                swap(&array[j], &array[j + 1]);
            }
        }
    }
}

void swap(int *ptr1, int *ptr2) {
    int hold = *ptr1;
    *ptr1 = *ptr2;
    *ptr2 = hold;
}

int main(void)
{
    int i, a[SIZE] =
        { 2, 6, 4, 8, 10, 12, 89, 68, 42, 37 };

    printf("Data items in original order\n");
    for(i = 0; i < SIZE; i++) {
        printf("%4d", a[i]);
    }
    printf("\n");

    bubblesort(a, SIZE);

    printf("Data items in ascending order\n");
    for(i = 0; i < SIZE; i++) {
        printf("%4d", a[i]);
    }
    printf("\n");

    return 0;
}
```


Παράδειγμα (2)

Έξοδος

Data items in original order

2 6 4 8 10 12 89 68 42 37

Data items in ascending order

2 4 6 8 10 12 37 42 68 89

- Στους δείκτες μπορούμε να πραγματοποιούμε αριθμητικές πράξεις
- ++ ή --
 - Ο δείκτης δείχνει στο επόμενο ή προηγούμενο αντικείμενο
 - Π.χ., αν είναι δείκτης σε ακέραιο στον επόμενο ή προηγούμενο ακέραιο
- Αντίστοιχα για +, +=, - ή -=
- Οι δείκτες μπορούν να αφαιρούνται ο ένας από τον άλλο
 - Προκύπτει απόσταση
 - Π.χ.: πόσοι ακέραιοι υπάρχουν από το `*ptr1` μέχρι το `*ptr2`
- Αυτές οι πράξεις έχουν νόημα όταν γίνονται πάνω σε δείκτες που δείχνουν στα στοιχεία ενός πίνακα

pointer-arith.c

```
int array[5] = {1, 2, 3, 4, 5};  
int *ptr;
```

```
ptr = array;  
ptr = &array[0];  
ptr++;  
ptr += 2;
```

- Ο δείκτης δείχνει στην αρχή του πίνακα
- Αυξάνοντας το δείκτη κατά 1 δείχνει στο επόμενο στοιχείο, `sizeof(int)` bytes μετά
- (όχι στην επόμενη διεύθυνση μνήμης)

pointer-arith.c

```
int array[5] = {1, 2, 3, 4, 5};  
int *ptr;
```

```
ptr = array;  
ptr = &array[0];  
ptr++;  
ptr += 2;
```

- Υπάρχουν πολλοί τρόποι να βρούμε το τελευταίο στοιχείο του πίνακα
 - `array[4]`
 - `*(array + 4)`
 - `ptr[4]`
 - `*(ptr + 4)`

Πίνακες και Δείκτες: Διαφορές

- `int *ptr;`
 - Η μεταβλητή `ptr` είναι δείκτης σε ακέραιο
 - Δεσμεύεται μνήμη μόνο για την `ptr` (όχι για αυτό που δείχνει)
 - Τα περιεχόμενα της μεταβλητής `ptr` (μια διεύθυνση μνήμης) μπορούν να αλλάξουν
- `int array[10];`
 - Η μεταβλητή `array` είναι σταθερός δείκτης σε ακέραιο
 - Δεσμεύεται μνήμη για 10 ακέραιους
 - Τα περιεχόμενα της μεταβλητής `array` (η διεύθυνση μνήμης του πρώτου στοιχείου) δεν μπορούν να αλλάξουν

Πίνακες και Δείκτες: Ορίσματα

- Αν μια συνάρτηση παίρνει δείκτη τότε δέχεται και πίνακα
- Αν μια συνάρτηση παίρνει πίνακα τότε δέχεται και δείκτη
- Και στις δύο περιπτώσεις περνά μια διεύθυνση στη μνήμη

Παράδειγμα

```
void get_array(int a[]);  
void get_ptr(int *b);
```

```
int main()  
{  
    int *ptr, array[10];  
    get_ptr(array);  
    get_array(ptr);  
}
```

- Προσοχή με τη δέσμευση της μνήμης
 - Αν το πρόγραμμα προσπαθήσει να διαβάσει διεύθυνση μνήμης που δεν είναι δεσμευμένη: crash!

Παράδειγμα

ptr-arith2.c

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
```

```
    int array[10] = {2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 1};
```

```
    int *ptr, i;
```

```
    printf("First way to traverse the array: indexing.\n");
```

```
    for (i = 0; i < 10; i++) {
```

```
        printf("array[%d] = %d\n", i, array[i]);
```

```
    }
```

```
    printf("\nSecond way to traverse the array: pointer arithmetic.\n");
```

```
    for (i=0; i < 10; i++) {
```

```
        printf("array[%d] = %d\n", i, *(array + i));
```

```
    }
```


Παράδειγμα (2)

ptr-arith2.c

```
printf("\nThird way to traverse the array: pointer arithmetic.\n");  
/* set the pointer to the beginning of the array */  
ptr = array;  
for (i = 0; i < 10; i++) {  
    printf("array[%d] = %d\n", i, *(ptr + i));  
}  
  
printf("\nFourth way to traverse the array: pointer arithmetic.\n");  
ptr = array;  
for (i = 0 ; i < 10; i++) {  
    printf("array[%d] = %d, %d\n", i, *(ptr++), ptr);  
}  
  
printf("Check\n");  
  
return 0;  
}
```

